

گروه: ب	بسمله تعالیٰ امتحانات پایان سال - خرداد ۱۳۹۴ پاسخنامه مدارس شهرستان	مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه معاونت آموزش و امور حوزه‌ها اداره ارزشیابی و امتحانات
فلسفه موضوع: ساعت: پایه: تاریخ:	۱۰ ۹۴/۰۳/۲۵	نام کتاب: نهایه المکمة، از اول مرحله المادی عشر تا پایان کتاب لطفاً به همه سوالات تستی و ۸ سوال تشرییی پاسخ دهید، در صورت پاسخ به همه، به سوال آخر نمره داده نمی شود (تستی ۱ و تشرییی ۲ نمره)

تستی

۱. علمنا بذاتنا المعبر عنه با «أنا» علم ج ۲۳۶

د. حضوری مفهومی

ج. حضوری مصداقی

ب. حضوری مصداقی

أ. حضوری مفهومی

۲. کدام گزینه درباره «برهان صدقین» صحیح است؟ ب ۲۶۸

ب. از یک لازم وجود به لازم دیگر وجودی پی برده شود

د. از غیر خدا به خداوند متعال استدلال شود

أ. از وجود خداوند به وجود معلولی پی برده شود

ج. از معلول به علت پی برده شود

۳. این مطلب «عادة الله جرت على الإتيان بالأسباب عقلاً للأسباب» لازمة کدام دیدگاه است؟ د ۱۲/۱۴ ۳۰۴ سطر ۱۱

د. اشعاره

ج. متکلمین

ب. معتزله

أ. حکماء

۴. مفہض الصور العقلیة الكلیة هو د ۲۴۹

د. جوهر مجرد مثالی

ج. جوهر مجرد عقلی

ب. امر مادی

أ. النفس

تشریحی

۱. عبارت «إنَّ العُقْلَ وَ الْعَاقِلَ وَ الْمَعْقُولُ مَفَاهِيمٌ ثَلَاثَةٌ مُنْتَزَعَةٌ مِنْ وَجْهٍ وَاحِدٍ» وَ دَلِيلُ آنَّ رَا توضیح دهید.

أمّا آنَّ عُقْلَ فَلَائِلُهُ لِتَكَامَ ذَاتَهُ وَ كُونَهُ فَعْلَيَّةً مَحْضَةً لَا قُوَّةَ مَعَهَا يَمْكُنُ أَنْ يَوْجُدَ وَ يَحْضُرَ لَشَيْءٍ بِالإِمْكَانِ وَ كُلُّ مَا كَانَ لِلْمُجَرَّدِ بِالإِمْكَانِ فَهُوَ لَهُ بِالْفَعْلِ فَهُوَ
مَعْقُولٌ بِالْفَعْلِ وَ إِذْ كَانَ الْعُقْلُ مُتَحَدًا مَعَ الْمَعْقُولِ فَهُوَ عُقْلٌ وَ إِذْ كَانَ ذَاتَهُ مَوْجُودَةً لِذَاتَهُ فَهُوَ عَاقِلٌ فَكُلُّ مُجَرَّدٍ عُقْلٌ وَ عَاقِلٌ وَ مَعْقُولٌ.

* إنَّ التناقض بين التصورين مرجعه إلى التناقض بين التصديقين كالتناقض بين الإنسان واللام إنسان الراجعين إلى وجود الإنسان وعدم الراجعين إلى قولنا: الإنسان موجود وليس الإنسان بموجود.

۲۵۳

۲. أ. دو نوع تناقض را توضیح دهید. ب. کدام یک به دیگری بر می گردد؟

أ. تناقض بين دو تصور مثل انسان و لا انسان و تناقض بين تصدقین

ب. تناقض بين تصورین به تناقض بين تصدقین برمی گردد، مثلاً انسان و لا انسان به الإنسان موجود و الإنسان ليس بموجود برمی گردد.

* لا ریب آنَّ هنَاكَ مَوْجُودًا مَا وَ كُلُّ مَوْجُودٍ فَإِنَّهُ وَاجِبٌ لِأَنَّ الشَّيْءَ مَا لَمْ يَجُبْ لَمْ يَوْجُدْ فَإِنَّ كَانَ هُوَ أَوْ شَيْءٌ مِنْهُ وَاجِبًا لِذَاتِهِ فَهُوَ الْمَطْلُوبُ وَ إِنْ كَانَ وَاجِبًا لِغَيْرِهِ وَ هُوَ عَلَيْهِ الْمَوْجُودَةُ الْوَاجِبَةُ إِمَّا وَاجِبَةُ لِذَاتِهِ فَهُوَ وَ إِمَّا وَاجِبَةُ لِغَيْرِهِ فَنَتَّلَقُ الْكَلَامُ إِلَى عَلَةِ عَلَتِهِ وَ هَلْمُ جَرَأَ.

۲۷۱

۳. أ. برهان مذکور برای اثبات چیست؟ ب. دو قسم واجب در «كل موجود فإنه واجب» را نوشته و بنویسید کدام یک به علت نیاز دارد.

أ. اثبات واجب تعالى ب. يا واجب لذاته است و يا واجب لغيره که دومی به علت نیازمند است.

۲۶۳

۴. مقصود از عبارت «إنَّ الْعِلُومَ لَيْسَ بِذَاتِيَّةِ النَّفْسِ» چیست؟

أى انَّ ما تناهه النفس من العلوم ليست ذاتية لها موجودة فيها بالفعل في بدء كينونتها.

٥. مدعًا و دليل را توضیح دهید.

مدعًا: واجب تعالى به همه موجودات ممکنه علم حضوری دارد.

دليل: موجودات ممکنه معلول حق تعالى هستند و معلول، قیام ربطی به علّت خودش دارد؛ بنابراین، همه موجودات نزد او حاضرند.

٦. به نظر مصنف، چرا با قاعدة امکان اشرف نمی‌توان «اریاب انواع» یا «مُثُل افلاطونی» را اثبات کرد؟ ١٢/٢٠ ٣١٧/١٦

زیرا شرط جریان قاعدة امکان اشرف، احراز اتحاد ماهوی بین ممکن اخس و اشرف است که در مورد مثل افلاطونی، تحقق چنین امری اول الكلام است و اگر چنین شرطی را قائل نباشیم، به طور کلی این قاعدة، مثبت مدعًا نخواهد بود.

٧. مراتب چهارگانه عقل را نام ببرید. ٢٤٨

١. عقل هیولانی. ٢. عقل بالملکه. ٣. عقل بالفعل. ٤. عقل مستفاد.

٨. عوالم سه گانه وجود را نام برد، خصوصیت هر کدام را بنویسید. ١٢/١٩ ٣١٤/٣

١. عالم تجرّد تمام عقلی: خصوصیت آن این است که هم ذاتاً و هم فعلاً مجرد از ماده و آثار است. ٢. عالم مثال: ذاتاً مجرد از ماده است ولی آثار ماده از قبیل شکل و ابعاد و اوضاع را دارد. ٣. عالم ماده و مادیات که ذاتاً مادی است و آثار ماده را نیز دارد.

* قيل: «إنَّ الوجودات الإمكانية منقطعة من طرف البداية فلا موجود قبلها إلَّا الواجب تعالى و الزمان ذاهب من الجانبيين إلى غير النهاية و صدره خال عن العالم و ذيله مشغول به ظرف له» و فيه أنَّ الزمان نفسه موجود ممکن مخلوق للواجب تعالى فليجعل من العالم الذي هو فعله تعالى و عند ذلك ليس وراء الواجب و فعله أمر آخر. ٣٢٥

٩. دو نظریه مذکور در مورد زمان را توضیح دهید.

١. زمان، امری مستمر است و قبل از خلقت عالم وجود داشته است

٢. زمان، امری حادث است و با عالم خلق شده است